(گــل - ٥١)

هن پستڪ جي آخرين سمالوچنا لکڻ جو اُنجام، هيماڊپنت ڏنو هو پر سندس مرتيوءَ بعد، سندس ڪاغذن جي ڇان بين ڪرڻ تي ۾ اُهو لکيل پيو ڪين لڌو، جنهن ڪري باباجن جي ڏاوڪ ۽ يوگيه ڀڳت شري بي وي ديو، اُهو لکي ڏنو. اڳي هر هڪ ڌرمي گرنٿ جي اُنت ۾، وشيه سوچي وغيره لکي ويندي هئي پر اڄ ڪلهه هر هڪ اُڌياءَ جي مٿان لکڻ جو رواج چالو آهي. سمالوچنا بدران، شري هيماڊپنت جو لکيل ”اُپسنهار“ اُڌياءَ ڏنو وڃي ٿو، جنهن کي شري ديو، ڪن هنڌ درست ڪيو ۽ سڌاريو آهي.

”هي سائين مان اوهانکي وندنا ڪري، ياچنا ڪريان ٿو ته مونکي پنهنجي شرڻ ۾ رکجو، ڇو ته اوهين ئي ساري وشوَ جا هڪ ئي آڌار آهيو. اوهين هڪ اڇي پاڻيءَ جي ڦڙي ڪان ولي، پار برهم پرماتما تائين، سڀني جڙ، چيتن، آڪاس پاتال ۽ چوڏهن ئي ”ڀوَنن“ ۾ سمايل آهيو. اوهان جوئي شانت روپ رس، سڀني پراڻين ۾ هڪ سمان ڦهليل آهي ۽ اوهين ئي سڀ

(چراچر) بيڪل ٽوڙي هلندڙ دنيا جا وياپڪ آهيو. هي سائين بابا! اوهين تياڳ ۽ وئراڳ جي ساڪيات مورتي ۽ سو روپ آهيو. اوهين ڀڳت وڇل آهيو، تہ پوءِ اوهين شرڻ ۾ آيل داسن جي رکيا ۽ نظرداري ڪئن ڪين ڪندا؟ اِها ڌارنا ۽ اِڇا دل ۾ ڌاري، جيڪڏهن اسين اوهانجو ڀڄن ۽ پوڄن ڪنداسين تہ پڪ آهي تہ اسان جون سڀ اِڇائون جلد ئي پوريون ٿينديون ۽ اسان کي ٻنهي ڀوڳ لکش ۽ مڪتيءَ جي پراپتي ٿيندي.

هن ڀوَ ساگر کي پار ڪرڻ ڏايو ڪٺن آهي. خراب ۽ وڪاري خيالن ۽ وچارن جي ڪنارن تي، مايا جي جهنجهٽ ڪري، ڏيرج روپي وڻ جون پاڙون اکڙي ويئون آهن. اَهنڪار روپي تيز هوا جي زور ڪري، سمنڊ ۾ طوفان ڪڙو ٿيو آهي، جنهن ۾ ڪرود ۽ نفرت روپي گهڙيال (مڇ) پيو تري ۽ اَهم ڀاو ۽ سنديهہ (شڪ ۽ ڀرم) روپي نديون وڪلين جي زبردست ڪشن ۾ نندا، گهرٽا ۽ ايريڪا روپي بيشمار مڇيون ڪيلي رهيون آهن. جيتوڻيڪ هي سمنڊ، ايترو ڀيانڪ ۽ دل ڏهلائيندڙ آهي تہ بہ اسان جو ستگورو مهراج، اُن سمنڊ ۾ اگستيہ سو روپ آهي. تنهن ڪري اوهان جي ڀڳتن کي، ڀيہ ڀيت ٿيڻ ۽ دل لاهڻ جي ڪابہ ضرورت ڪانهي. اسان جو ستگورو هڪ جهاز آهي ۽ هو پڪ ئي پڪ اسان کي هن ڀيانڪ سمنڊ مان پار ڪندو.

(٢) شري سچدانند سائين مهاراج کي ساشٽانگ نمسڪار ڪري، هن جا چرڻ پڪڙي، سيني ڀڳتن جي ڪلياڻ لاءِ اسين هيءَ پرارٿنا ڪريون ٿا ته ”هي سائين! اسان جي من جي چنچلتا ۽ آشائن کي دور ڪريو. هي پڀوءُ! اسان کي اوهان جي چرنن ڪانسواءِ ٻي ڪنهن به وستوءَ جي لالسا ۽ چاهنا نه رهي. اوهان جي ليلائن ۽ چرترن جو هي پستڪ، گهر گهر ۾ پهچي ۽ پاٺ ڪيو وڃي. جيڪي ڀڳت هن پستڪ جو پريم سان اڀياس ڪن، انهن جا سڀ ڏک دور ٿين.“

هن گرنٿ جي پاٺ ڪرڻ ۽ پاٺ ٻڌائڻ سان، جن من وانڇت ڦلن جي پراپتي ٿيندي، ان جو هتي ورنن ڪرڻ بلڪل ضروري آهي. پوتر گوداوري نديءَ ۾ سنان ڪري، شرڊيءَ جي سماڌي مندر ۾ شري سائين بابا جي سماڌيءَ جي درشن ڪرڻ ڪانپوءِ، هن پستڪ جو پاٺ ڪرڻ يا پاٺ ٻڌڻ شروع ڪندا ته اوهانجون ٽي جنمن جون آپدائون به دور ٿي وينديون.

وقت به وقت شري سائين بابا جي ڪٿائن ڪرڻ ڪري، اڌياتمڪ جڳت ۾ اوهان جي ازغيبي رچي لڳي ويندي ۽ جيسي اوهين انهيءَ طرح نيم ۽ پريم پوروڪ هلت ڪندا رهندا ته اوهان جا سڀ پاپ نشٽ ٿي ويندا.

جيڪڏهن اوهين سچ پچ آواگون يعني جنم مرڻ جي

چڪر کان مڪت ٿيڻ چاهيو ٿا ته اوهان کي سائين بابا
جي چرڻن ۾ ڪٿائن جو پاٺ ڪرڻ يا ٻڌڻ، سندس
ناليءَ جو سمرڻ ڪرڻ ۽ سندس چرڻن ۾ بلڪل پڪي
پريت رکڻ گهرجي. سائين بابا روُپي سمنڊ کي ولوڙي،
اُن مان رتن هٿ ڪري، پين ۾ ورهائيندا ته اوهانکي
هو روز نئين آنند جو اُنڀوُ ٿيندو رهندو ۽ جيڪي
ٻڌندا، سي پڻ پتت ٿيڻ کان بچي پوندا.

شري سائين بابا جي سندر روُپ جي روز ڌيان
ڪرڻ سان، ٿوري ئي وقت ۾ هنجو سروُپ اوهانجي
اَندر ۾ ڇپجي ويندو ۽ اوهانجي آتم اَنڀوُتي جي مارگ
۾ وک وڌندي رهندي. آتما يا برهم جي موُل پرڪرتيءَ
کي سمجهڻ بلڪل ڪٺن آهي، تہ جي اوهين سائين
بابا جي سگڻ سروُپ جي چنتن ڪرڻ جو رستو وٺندا
ته اوهان جي سولائيءَ سان اُنتي ٿيندي رهندي.
جيڪڏهن ڀڳت گڻ اَننيه ڀاوَ سان سائين بابا جي شرڻ
۾ ايندا ته سندن سڀ موهه ۽ ممتا مٽجي ويندا ۽ باباجن
سان اهڙي طرح ملي لين ٿي ويندا، جئن نديءَ سمنڊ
سان ملي ويندي آهي.

جيڪڏهن اوهين جاڳرت، سپن ۽ ننڊ جي ڪنهن
به اوستا ۾، سائين بابا جي چنتن ۾ لين ٿيندا، تہ
اوهان جو سنساري چڪر کان ڇوٽڪارو ٿيندو. سنان
ڪري، پريم ۽ شردا سان ، هن ڌرمي گرنٿ جو هڪ

هفتو پاٺ پڙهندا تہ اوهان جا سڀ ڪشٽ دُور ٿي ويندا. جيڪي پريمي هن گرنٿ جو پاٺ روز ڪندا، تن جا سڀ ڏپ لهي ويندا. ڏن جي چاهنا رکڻ وارن کي ڏن پراپت ٿيندو ۽ سچن واپارين کي سڦلتا ملندي. مطلب تہ هرڪنهن کي، سندس شردا ۽ ڀڳتيءَ موجب ڦل ملندو.

شردا ۽ ڀڳتيءَ کانسواءِ ڪنهن بہ ڦل جي پراپتي ٿيڻ اَسمڀو آهي. جيڪڏهن اوهين هن گرنٿ جو پاٺ آدر پُوروڪ ڪندا رهندا تہ شري سائين بابا راضي ٿي اوهانجي اگيان درد رتا جي پردي کي دُور ڪري، گيان ڏن جو واڌارو ڪرائيندا.

هر روز ايڪاگر چت ٿي، هن پستڪ جو پاٺ ڏيان سان پڙهندا تہ اوهان کي بيحد سک جي پراپتي ٿيندي. جيڪڏهن ڪنهن کي ڪجهہ ضرورت هجي تہ هو هن گرنٿ جو ڏيان پُوروڪ (اَڌيين) ابياس ڪري تہ هو جنم جنمانترن تائين، شڪرگذاريءَ وچان آنند سان سمرڻ ڪندو رهندو.

هن پستڪ کي پنهنجي گهر ۾، گورو پُورڻما، گوڪل اَشٽمي، رام نؤمي ۽ وجيہ دشمي (دسهڙي) جي ڏينهن تي ضرور پڙهڻ گهرجي. جيڪڏهن اوهين ڏيان پُوروڪ فقط هن ئي پستڪ جو ابياس ڪندا رهندا، تہ اوهان جي هردي ۾ سک ۽ سنتوش جو واسو ٿيندو ۽ اوهين

سديو شري سائينءَ جي چرڻارونڌن جو سمرڻ ڪندي، هن پوَ ساگر مان سولائيءَ سان لنگهي پار پوندا.

هن ڌرمي گرنٿ جي پڙهڻ سان، روڳين کي تندرستي، نرڌن کي ڌن، دکين ۽ پيڙتن کي (سموڌي) ڌيرج ۽ دلاسا ملندا، من جا سڀ وڪار دوُر ٿيندا ۽ من کي شانتي پراپت ٿيندي.

پيارا پاٺڪ ڀڳت ۽ شروتا گڻو! مان اوهانکي نمسڪار ڪري، پرارٿنا ڪريان ٿو ته جنهن مهاتما جي ڪٿا اوهان ڪيترا ڏينهن يا مهنا ٻڌي آهي، اُن سائين بابا جي چرڻن جي' يادگيري ڪندا رهجو ۽ وسارجو نه. جنهن اُتساهه ۽ خوشيءَ ۽ لگن سان، اوهين هن ڪٿائن جو پاٺ ڪندا يا شروڻ ڪندا، اهڙي ئي ٻڌي اوهان کي شري سائين بابا پرڌان ڪندا رهندا. لعهنڪري اچو ته لکڻ وارا توڙي پڙهڻ وارا پريمي پاڻ ۾ ملي، هن ڪاريه ۾ هڪ ٻئي جي سهايتا ڪري، سکي ٿيون.

سرو شڪتيوان پرماتما کي پرارٿنا ڪري، هينئين پرساد جي يا چاهنا (گهر) ڪريان ٿو:- ”هي ايشور! پاٺڪن ۽ ڀڳتن کي شري سائين بابا جي چرڻن ۾ پوُرن ۽ اَنيه ڀڳتي ڏي. هنن جي نظر ۾ شري سائين جو مدوهر روُپ قائم ۽ براجمان رهي ۽ هو سڀني پداورٿن ۾ شري سائين بابا جو درشن ڪندا رهن. شل اِها پرارٿنا اوهان وٽ قبول پوي.“